

"Hoe moeilijk is het om te beminnen en niet bemind te worden".

Luisa schrijft:

Ik voel Zijn Leven in mij. Het vloeit over van Liefde.
Hij giet zeeën van Liefde uit en zegt tegen elk hart:

"Ik smeeek je:

- **kijk naar Mij,**
- **ken Mij en**
- **ontvang Mij in je hart!**

Laat Mij regeren!

Ik kom beladen met al mijn bezittingen om bij jou te wonen."

Maar, helaas, Ik word niet herkend.

Zij verwerpen Mij zelfs.

En omdat Ik niet gekend ben,

- zijn mijn wetten van Liefde niet op hen van toepassing.

Mijn bezittingen blijven in Mij en Ik kan ze niet aan mijn kinderen geven" (...)

Hoe moeilijk is het om te beminnen en niet bemind te worden!

Hoe wens Ik dat iedereen weet dat Ik hen met al mijn Liefde,

- steun, omarm, bemin.

Ik laat hen ademen.

Ik bemin hen en Ik laat hun hart kloppen

Ik bemin hen en Ik laat hen spreken.

Ik bemin hen en Ik laat hen stappen.

Ik bemin hen en Ik geef hen beweging, gedachten, voedsel, water...

Alles wat zij zijn en alles wat zij ontvangen

- is het gevolg van **mijn overvloeiende Liefde.**

Is het dan geen verschrikkelijke ondankbaarheid om niet te beminnen?

Dit maakt van onze Liefde een martelaar,

- want **Wij hebben bemind en Wij zijn niet bemind.** (...)

.